

İYİLİK VE KÖTÜLÜK

Ve şehrin yaşlılarından biri, 'Bize iyilik ve kötülükten bahset.' dedi.

Ve o cevap verdi:

'Yalnızca içinizdeki iyilikten bahsedebilirim, kötülükten değil.
Çünkü kötülük, kendi açlık ve susuzluğu içinde
azap çeken iyilikten başka ne olabilir ki?

Gerçekten de iyilik, acıktığında en karanlık mağaralarda bile
yiyecek arar ve susadığında kirli, durgun sulardan bile içer.

Siz, kendinizle bir olduğunuzda iyisiniz; bununla birlikte,
kendinizle bir olmadığınızda, kötü değilsiniz.

Çünkü parçalanmış bir aile eşkiyaların ini değildir;
sadece parçalanmış bir ailedir.

Ve dümensiz bir gemi, tehlikeli adalar arasında
amaçsızca dolaşır durur, ama dibe batmaz.

Siz, kendinizden bir şeyler vermeye çabaladığınızda iyisiniz;
Kendiniz için bir kazanç sağlamaya çalıştığınızda ise,
kötü değilsiniz.

Çünkü bir şey kazanmak için uğraştığınızda, toprağa tutunan
ve onun göğsünde beslenen bir kök gibisiniz.

Doğaldır ki, meyve köke 'Benim gibi, olgun, dolgun ve bol bol veren ol..' demez.
Çünkü almak nasıl kök için bir ihtiyaçsa,
meyve için de vermek bir gereksinimdir.

Konuşurken tamamen uyanıksanız, iyisiniz.
Ama, diliniz anlamsızca kekelerken uyukluyorsanız,
kötü değilsiniz;
Ve sürçen bir konuşma bile, zayıf bir dili güçlendirebilir.

Amacınıza doğru sağlam ve cesur adımlarla ilerlediğinizde iyisiniz;
Fakat oraya topallayarak gittiğinizde de, kötü değilsiniz.
Çünkü topallayanlarınız bile geri gitmez.

Fakat güçlü ve hızlı olanlarımız, incelik gösterin
ve total birinin yanında asla topallamayın.

Siz, sayısız konuda iyisiniz ve
iyi olmadığınızda ise, kötü değilsiniz.
Sadece oyalanıyor ve tembellik ediyorsunuz.

Ne yazık ki, geyikler kaplumbağalara çevikliği öğretmiyor.

İyiliğinizin, üstün beninize duyduğunuz özlemde saklı ve bu özlem herbirinizde mevcut.

Ancak bazılarınızda bu özlem, yamaçların gizemini ve ormanın ezgilerini taşıyarak, büyük bir güçle denize doğru akan bir sel gibidir.

Ve diğerlerinde ise, dönemeçlerle ve kavislerle yolunu kaybeden, kıyıya ulaşmadan önce oyalanıp duran durgun bir ırmağa benzer.

Yine de özlemi fazla olanın, az olana 'Neden bu kadar yavaşsın, neden duraklıyorsun? ' demesine izin vermeyin.

Çünkü gerçekten iyi olan, ne çıplak birine, 'Neden elbisen yok? ' diye sorar, ne de evsiz olana 'Evine ne oldu? ' der.'

Ermiş - 1923

Halil Cibran